

L'activitat professional de l'Esperança Sans resulta àmplia i diversificada. Abans d'engrescar-se a formar l'empresa on treballa actualment, durant una pila d'anys ha tingut feines variades, amb l'únic lligam d'estar sempre en relació amb el teixit associatiu català. Hi ha estat en contacte des de l'any 1976.

De primer, va ser fundadora de la Federació d'Associacions de Pares de Catalunya (FAPAC). D'allà va anar a parar a la coordinadora de tallers de minusvàlids psíquics, i després a la Federació de Cooperatives de Serveis, i finalment va treballar per la Federació de Cooperatives Agràries de Catalunya i Confederació de Cooperatives Agràries d'Espanya, a part que es membre de la Fundació Internacional de la Dona Emprenedora.

En tot aquest seguit d'associacions exercia de secretària general o tècnica, desenvolupant-hi una gran experiència en organització i estructuració. **"A la Federació de Cooperatives Agràries hi vaig estar bastants anys com a directora tècnica i responsable de relacions internacionals, i es va fer molta feina. A Catalunya sempre ens ha tocat començar les organitzacions i després estructurar-les en les d'àmbit estatal"**, explica.

D'aquesta llarga etapa de la seva vida, a part d'adquirir molta empena i d'acumular molts coneixements sobre matèries ben diverses, l'Esperança també va aprendre una altra cosa: no li agradava massa la idea de treballar sempre amb la pressió d'un consell rector. Decidida a tirar endavant per algun altre camí de manera independent, va acabar per entrar en un món absolutament diferent al que havia estat vinculada fins el moment.

"La veritat és que no sé exactament d'on va sortir la idea -subministrar artesanía a empreses com a objecte de regal-. Sempre he fet canvis bruscos de feina. Vocacionalment, a mi m'atreu tot el que tingui relació amb l'organització i estructuració, i això en té a veure. Excepte portar la comptabilitat, em sembla que puc fer qualsevol cosa", afegeix.

Després d'un intent que no va reeixir, l'Esperança es va ajuntar fa quatre anys amb dues sòcies, la Rosa Martín i la Maria Rosa Miró, i van formar Flor Amunt Sala d'Art. Tradicionalment, el regal d'empresa havia estat una figura un xic desprestigiada. Parant atenció a aquest buit, l'Esperança i les seves sòcies es van decidir a canviar la imatge del tipus de regal empresarial i oferir una proposta diferent als possibles clients.

"Els regals amb els què treballem nosaltres són peces artesanals personalitzades. Hi ha objectes de vidre esmaltat, bufat o sorrejat, peces de seda i roba pintades a mà, teixits fets també a mà, ceràmiques de tot tipus, fusta, pell, objectes de bronze, de ferro i de llautó, escultures, gravats... Gairebé tot és susceptible de convertir-se en una peça d'artesanía i, per tant, en un obsequi especial", assenyala.

Segons ella, a Occident estem vivint una invasió exagerada de productes dels països asiàtics elaborats industrialment, i si bé és cert que aquests ofereixen uns preus molt barats, també ho és que la seva empresa, per exemple, s'adapta a tots els pressupostos: **"Fem coses tan senzilles com punts de llibre, posem per cas. Surt igualment**

econòmic i, a més, és original i de bon gust. A diferència de Taiwan, nosaltres tenim mínims i acceptem encàrrecs fins i tot d'una sola unitat, però el que és més significatiu és que el nostre regal respecta la imatge de qui el fa per crear un impacte en qui el rep."

L'Esperança apunta que els regals lligats amb alguna imatge de Barcelona són dels que es venen millor: **"Això està de moda i ho hem d'aprofitar i mantenir. Tinc molts objectes d'obres de Gaudí, portallàpissos que representen els diversos dissenys de les voreres de la ciutat..."** Flor Amunt només treballa amb artesanía feta a Catalunya. Més que tractar-se d'una especial vocació nacionalista, el fet és que han trobat tants professionals d'aquí que treballen a bon nivell que, ara com ara, no donen abast a parar l'atenció en ofertes de fora. Actualment, l'Esperança té uns seixanta artesans que col·laboren amb la seva empresa.

La manera que tenen a Flor Amunt Sala d'Art de treballar és innovadora en el seu camp: **"No venem tant un producte estàndard com un producte especial per a una empresa o una promoció determinada. Els artesans treballen al seu taller, nosaltres analitzem, en funció del client, quin producte li interessa més i després li presentem dues o tres opcions on escollir. Quan ens posem d'acord en quina és la més adient li fem arribar l'encàrrec a l'artesà. Ell el personalitza. Després li busquem un embalatge adequat, i ja l'entreguem."**

Amb tot aquest procés, Flor Amunt Sala d'Art busca establir una relació més estreta entre l'artesà, ellis mateixos i el client. Una millora del diàleg entre totes les parts implicades fa possible acostar-se amb més encert als gustos de cada client. Així, lluny de cenyir-se a l'estereotip de catàleg clàssic enviat per correu, és també la mateixa Esperança qui visita els clients potencials personalment, i els mostra un catàleg de fotografies.

És una manera de ser coherent amb la seva filosofia d'empresa en tots els àmbits de la feina i de lligar-ho a la personalització dels regals: **"D'aquesta manera el client veu que els objectes dels artesans són una obra que està viva. Per aquesta raó ho troben molt més atractiu i original, diferent a la resta de propostes que els arriben"**. Els clients que els compren els objectes de regals són variats, de tot tipus d'associacions, empreses de comunicació, empreses d'organització de congressos, empreses industrials...

El negoci del regal d'empresa és força irregular al llarg de la temporada. A les festes de Nadal es concentra el seixanta per cent de la facturació de l'any, i entre febrer i juny, a part de seguir venent, les tres sòcies de Flor Amunt Sala d'Art centren molt la seva atenció en la renovació dels productes: **"Els artesans que col·laboren amb nosaltres tenen una gran capacitat de creació de peces noves dins la mateixa línia de treball. Contra el tòpic, cal afegir que ser artesà no vol dir ser deixat ni desordenat. Fan molt bé i a temps la seva feina."** A fi de renovar-se també visiten fires, però l'Esperança diu que el nivell ha baixat molt darrerament.

Amb autoexigència, ella procura que Flor Amunt Sala d'Art, en canvi, sempre vagi en direcció ascendent. Com el seu propi nom obliga.

Esperança Sans - Barcelona (el Barcelonès)